

Szép Új Világ(rend)

Molnár Eszter (EDUTUS Főiskola-
Kereskedelem és Marketing szak,
Levelező tagozat)

*„Aki irányítja a múltat, az irányítja a jövőt; aki irányítja
a jelent, az irányítja a múltat” (George Orwell)*

Napjainkban úgy tűnhet, mintha felgyorsultak volna az események: válságok követik egymást, országok mennek csődbe és a pénzügyi piacok is hanyatlásba kezdtek. Mindezek mellett röpködnek a különféle kifejezések, mint IMF, leminősítés, árfolyam-ingadozás, recesszió és államadósság. Szinte nincs is olyan ember, aki ne tartozna valakinek (legalábbis ne valamilyen banknak). Dr. Drábik János „szervezett magánhatalom”-nak nevezi és felhívja a figyelmet arra, hogy a kamatrendszer bevezetése óta szembesülünk válságokkal, aminek köszönhetően a pénzügyi oligarchia egyre csak gazdagodik, miközben az emberek elszegényednek. Tény és való, hogy az adósság fogalma egyidejű a bankéval, legalábbis a pénzzel, mint fizetőeszközzel. Azonban a dolog sokkal összetettebb, mint azt gondolnánk, és ahogyan azt látni fogjuk, az adósság eszköze lehet egy újfajta gyarmatosításnak egyaránt. Cikkem címe ezért viseli a „Szép új világ(rend)” elnevezést, mert ezzel a mozgalommal, nevezetesen az Új Világrend-del (New World Order) szeretné a pénzügyi elit elérni a célját: létrehozni egy globális társadalmat, melyet központilag tud irányítani és melyben nincsen helye a szuverenitásnak.

A fogalom megértéséhez a 18. századig kell visszamennünk, egészen 1773-ig, amikor is Mayer Amschel Rothschild, az akkori egyik legbefolyásosabb sarja a Rothschild családnak, úgy döntött, hogy kiterjeszti hatalmát Európán kívül. Ebben az időszakban az egész kontinens az ő bankjainak volt már eladósodva, de mindez nem volt még elég neki és 1773-ban

TÁMOP-4.2.2/B-10/1-2010-0021

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg

Frankfurtban össze is hívta az akkori 12 legbefolyásosabb elit család résztvevőit és felvázolta előttük elképzeléseit, majd kinevezték Adam Weishaupt-ot, aki hamarosan elkészítette a világalom megszerzéséhez szükséges lépéseket (bankkölcsonök lévén eladósítani országokat). Ezek után a Megvilágosodottak Rendje (Order of Illuminati) szövetségbe lépett az okkult tanokat valló Szabadkőművesekkel és elkezdődött az Új Világrend-mozgalmukⁱ.

Miután 1782-ben „frigyre lépett” az Illuminati a szabadkőművesekkel, sokan egyfajta üzleti szerződésnek hitték és a kormányok, uralkodók nem féltették pozíciójukat. Aztán három évvel később Ratisbon városánál villámcsapás ért egy Lanze nevű (Illuminati) futárt és a nála levő iratokat a bajor hatóságok találták meg, ami nem volt más, mint tervezet egy francia forradalom kirobbantásáról. Így bukkantak még több bizonyítékra, hogy további forradalmakat akarnak kirobbantani és az embereiket vezető pozíciókba ültetni. Ezek után döntött Weishaupt és társai, hogy jobb, ha a háttérben húzódnak meg és onnan irányítják kedvükre az eseményeket. Weishaupt-nak meg volt a terve az új világrend elindításához, továbbá célja az volt, hogy az összes kormányt megdöntse. Ehhez persze hiányzott egy ötlet: mégis hogyan érje ezt el? Hegel dialektikus filozófiája szolgáltatta a megoldást hozzá.: Tehát minden „megoldás” is ellentétek sorozatából ered: adott egy alapállapot (tézis), ami magával von egy ellentétes állapotot - mivel mindennek van ellentéte – így jön létre ennek ellentettje (antitézis), majd ezek szembekerülnek egymással és az „ütközetből” jön létre a kettő hibridje (szintézis).ⁱⁱ

Hegel tézis-antitézis filozófiája szolgáltatta az alapot a legutóbbi háborúkhöz, mivel az elit el akart velünk fogadtatni egy új eszmét, mégpedig a „világ nemzetállamokra való tagolását” (tehát megszüntetve ezzel a nemzeti öntudatot), akkor előtte krízist kell teremteni, másképp sose adtuk volna a fejünket ilyesmire. A 2. világháború végeztével mindenki azt tartotta fontosnak, hogy ilyen soha meg ne történjen még egyszer, tehát ezért kell a globalizáció, mivel ha megszűnnek az egymással vetélkedő nemzetállamok, akkor nem lesz fegyveres összetűzés sem és eljön a hön áhított világbéke. Nos, a világbéke még nem igazán jött el, de van helyette United Nations meg Európai Unió, melyek globalista felügyeleti szervként működnek és a „centralizáció irányába mutatnak”, illetve, ezáltal létrejön a központi ellenőrzés. Az IMF (Nemzetközi Valutaalap) megszáll országokat, leépíti azok

TÁMOP-4.2.2/B-10/1-2010-0021

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg

szuverenitását és eladósítja azokat. Persze gondolhatnánk, hogy az országok nem maguktól vesznek fel hitelt, hanem „rábeszélük” őket, ez pedig a gazdasági bérgyilkosok (Economic Hit-Men) körébe tartozik. A sajtó feladata pedig, hogy a hitelfelvételt, mint áldást mutassa be, ami által lesznek új munkahelyek és fejlődik az infrastruktúra, stb. azonban a bökkenő az, hogy a hitel nem a hazai vállalkozások zsebébe vándorol, hanem külföldi cégekhez, akik a profitot kiáramoltatják az országból és ameddig itt vannak nálunk, adómentességet élveznek. Ez a modernkori gyarmatosítás. Amikor már az adósság akkor, ahogy a kamatok törlesztéséhez is újabb hitelek kellene, akkor annak már nagy ára van: önrendelkezés feladása és állami tulajdonok privát kézbe kerülnek (ország területén található földgáz, olaj, vízkészlet, áram, tömegközlekedés,...).

Végezetül megemlíteném John Perkins „Confessions of an Economic Hitman” (Egy gazdasági bérgyilkos vallomása) 2004-ben publikált könyvét, mely mélyebb bepillantást enged nyerni a nemzetközi szervezetek működésébe. Perkins évtizedeken át dolgozott az általa „corporatocracy”-nak nevezett magánhatalomnak és többek közt feladati közé tartozott, hogy rábeszélje különféle országok (Indonézia, Panama, Argentína, stb.) elnökeit, hogy engedjék betelepülni a nagy amerikai cégeket az országba (egyfajta Foreign Direct Investment). Viszont minden ilyen „külső” segítségnek csak egy célja van: elfoglalni az országot és nyomorba taszítani a lakosságát. Példaként említeném Indonéziát, mely nemcsak természeti javakkal büszkélkedhet, hanem „olcsó munkaerővel” is, amit ki lehet használni. A recept a következő: meg kell győzni az elnököt, hogy adja át az állami rendelkezést az ott található javakról - mint olaj, víz – és a betelepülő erőművek kitermelik azt, fejlesztik a térséget, adnak elektromosságot és javítják az egészségügyet is a lakosság körében, ráadásul munkahelyet is teremtenek. Ezért cserébe vegyenek fel kölcsönt (Amerikától), hogy ez a projekt létrejöjjön. A probléma csak az, hogy amit kitermelnek, az mind a külföldi cégeket illeti meg, tehát a profit kimegy az országból, talán egy minimális része marad meg, de az meg a kölcsön törlesztésére megy el. Ezen felül, mivel az ország így még szegényebb lesz a külföldi gyárakban fog dolgozni - persze minimális összegért – de a lakosság ennek is örül, mert nem tudna miből megélni, ugyanis földjeikről elűzték őket a külföldi társaságokⁱⁱⁱ. Láthatjuk, hogy a modernkori imperializmusnak semmi sem szabhat határt, de talán, ha

TÁMOP-4.2.2/B-10/1-2010-0021

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg

elkezdünk kételkedni a média által sulykolt hírekben, akkor nem fognak tudni minket megvezetni.

ⁱ (Hihetetlen Magazin, 2012. szeptemberi kiadás, 42-3.old)

ⁱⁱ „These three components are named as thesis, antithesis and synthesis (...) The synthesis that is produced from this way could be considered as a new judgment (thesis). Therefore, the opposite of the new thesis is generated (antithesis). This contradiction reaches a higher unity (synthesis) (...) when a new thesis is generated, after a while an antithesis which opposes to the current thesis will be generated in the lower level. The confliction of thesis and antithesis will generate synthesis”. (Hadi Akbarzade Khorshidi és Marzieh Soltanolkottabi „Hegelian Philosophy and System Dynamics” c. esszéje)

ⁱⁱⁱ Perkins, John. „Confessions of an Economic Hit Man”. San Francisco: Berrett-Koehler Publishers, Inc., 2004.